

متن پرسش

سلام محضر شما: در رابطه با سوال ۱۴۷۷۲ که پاسخ داده بودین، بنده پیش از خواندن مطالب ذکر شده، «برهان صدیقین» و «معرفت النفس» و «آشتی با خدا» و «خویشتن پنهان» را مطالعه کرده ام اما با وجود اینکه خودم دوست دارم خدایی برای پرستیدن داشته باشم این فکر که خدا در این دنیا رنج بسیاری به من داده و در آخرت نیز قرار است متحمل عذابی دردناک شوم هر چند کم یا زیاد، مرا آزرده می کند، ببخشید صریح صحبت می کنم. آیا این خدا که بنده اش رو دوست داره با انسان این کار را می کند؟ همان کاری که ما با اسباب بازی ها و عروسک های خود می کنیم. آیا این خدا به من که بنده ی اویم ظلم نمی کند؟ لطفا راهنمایی کنید و از حرف های بنده آزرده نشوید چرا که شما بزرگوarterید. با سپاس بیکران

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنا نیست خداوند هوس های ما را برآورده کند! بنا است به عنوان ربّ ما، استعدادهای پنهان ما را به فعلیت برساند تا موجودی شویم سخت پسندیده، در آن حدّ که وقتی پرده های اوهامِ دنیایی مان عقب رفت، نخواهیم از «خود» فرار کنیم و در این رابطه قرآن می فرماید: «يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَ بَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَ يُحَدِّثُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَ اللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ» (آل عمران/۳۰) روزی که هر کس، آنچه را از کار نیک انجام داده، حاضر می بیند؛ و آرزو می کند میان او، و آنچه از اعمال بد انجام داده، فاصله زمانی زیادی باشد. خداوند شما را از (نافرمانی) خودش، بر حذر می دارد؛ و (در عین حال)، خدا نسبت به همه بندگان، مهربان است. «موفق باشید»